

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Angelo Nazzareno Ardemagni en 28 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

Met afwijking van het bepaalde in artikel 3, tweede lid, onderscheidenlijk vierde lid, en vijfde lid, aanhef en onder 3e, van de wet op het Nederlanderschap, omtrent de betaling, worden voor kosteloze naturalisatie voorgedragen: de verzoekers, genoemd onder 4 en 16, op grond van de door hen aan de geallieerde oorlogvoering bewezen diensten; de verzoeksters, genoemd onder 5 en 25, op grond van hierna te noemen reden; de verzoekers, genoemd onder 8, 22 en 29, die meerderjarig werden tijdens de behandeling van het door hun vaders ingediende verzoek om naturalisatie, conform de gebruikelijke gedragslijn.

Ten aanzien van de verzoekers, genoemd onder 3, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18, 24, 26, 27, 28 en 29, wordt afgeweken van het in de wet bepaalde inzake de duur van woonplaats in het Koninkrijk (artikel 3, vijfde lid, aanhef en onder 2e, van de wet op het Nederlanderschap). De ondergetekende meent dat hiertoe voldoende aanleiding bestaat.

De onder 7, 11, 13, 15, 21 en 27 genoemde gehuwde vrouwen stellen evenals hun in het wetsontwerp genoemde echtgenoten prijs op het bezit van het Nederlanderschap. Aangezien zij deze staat niet kunnen verkrijgen door het doen van een kennisgeving worden zij voor naturalisatie voorgedragen.

De verzoeksters, genoemd onder 5 en 25, zijn gehuwd met mannen die ten tijde van de huwelijksluiting staatloos waren. Deze mannen hadden de Nederlandse nationaliteit, die zij oorspronkelijk bezaten, verloren op grond van artikel 7, onder 4e, van de wet op het Nederlanderschap doordat zij tijdens de oorlog in vijandelijke dienst waren getreden. Met toepassing van de wet van 30 juli 1953, *Stb.* 363, zijn zij op hun verzoek in het Nederlanderschap hersteld. De verzoeksters hebben niet in de verlening van het Nederlanderschap gedeeld en aangezien de bovengenoemde wet van 1953 niet de mogelijkheid bevat om de van origine niet-Nederlandse vrouw, die gehuwd is toen haar man reeds staatloos was, tegelijk met hem bij ministeriële beschikking te naturaliseren, kunnen de genoemde vrouwen het Nederlanderschap slechts verkrijgen door naturalisatie bij de wet. Deze naturalisatie is in het belang van de eenheid van nationaliteit in het gezin en dient daarom naar het oordeel van de ondergetekende te worden bevorderd. Omdat door de echtgenoten van de verzoeksters voor hun naturalisatie destijds het wettelijk verschuldigde bedrag werd betaald, wordt, mede gelet op het beginsel dat aan artikel 3, derde lid, van de wet op het Nederlanderschap ten grondslag ligt, voorgesteld de naturalisatie kosteloos te verlenen.

Ten aanzien van de overigen moge nog het volgende worden aangetekend:

Onder 1 wordt voorgedragen de Italiaanse verzoeker Angelo Nazzareno Ardemagni. Hij werd in 1931 te Crescentino in Italië geboren en woont van 1958 af onafgebroken hier te lande. Hij werkt als bankwerker. Verzoekers Italiaanse echt-

genote verblijft in Italië. In artikel 2 worden de uit haar, staande het huwelijk, geboren nog minderjarige kinderen uitgesloten. Adressant heeft met deze uitsluiting ingestemd.

De verzoeker Cosimo Arina, genoemd onder 2, werd in 1932 te Taranto (Italië) geboren. Hij bezit de Italiaanse nationaliteit. Adressant woont sedert 1960 in ons land. Hij is met een Nederlandse vrouw gehuwd en is werkzaam als koperslager.

De verzoekster Renée Elisabeth Benezra, genoemd onder 3, werd in 1918 te 's-Gravenhage geboren. Tot 1940 woonde zij hier te lande. Begin 1940 vertrok zij naar Frankrijk, vanwaar zij door de oorlogsomstandigheden niet meer kon terugkeren naar Nederland. Haar in 1939 ingediend naturalisatieverzoek wordt door de genoemde omstandigheden niet afgehandeld. Adressante is sindsdien in Frankrijk gebleven. Zij bezit de Franse nationaliteit, die zij door haar inmiddels ontbonden huwelijk heeft verkregen. Verzoekster is als tolk-secretaresse verbonden aan het Consulaat der Nederlanden te Nice.

De Chinese verzoeker Ling Yuen Chen, genoemd onder 4, werd in 1914 te Tientsin in China geboren. Adressant, die tijdens de oorlog op geallieerde koopvaardij schepen voer, woont sedert 1948 in Nederland. Hij is met een Nederlandse vrouw gehuwd en voorziet als kok in het onderhoud van zich en de zijnen.

Kurt Hans Sigismund Gessner, de Duitse verzoeker, genoemd onder 6, werd in 1922 te Berlijn geboren. Hij woont sedert 1961 in Nederland. Zijn echtgenote bezit eveneens de Duitse nationaliteit. Adressant verdient als vertaler het brood voor zich en zijn gezin.

De Poolse verzoeker Sylwester Gorgosz, genoemd onder 8, werd in 1941 te Boguszewice in Polen geboren. Van 1954 af verblijft hij hier te lande. Adressant is met een Nederlandse vrouw gehuwd. Hij is autobuschauffeur.

De Hongaarse verzoekster Maria Klein, genoemd onder 9, werd in 1907 te Nagymaros thans Oradea Mare (Roemenië) geboren. Sedert 1932 woont zij in Nederland. In haar onderhoud wordt voorzien.

De Indonesische verzoeker Zwan Ho Kwee, genoemd onder 10, werd in 1898 te Cheribon (Indonesië) geboren. In 1935 werd hij met Europeanen gelijkgesteld. Hij woont sedert 1966 in ons land. Zijn vrouw bezit eveneens de Indonesische nationaliteit. Het echtpaar geniet uitkering ingevolge de Algemene Ouderdomswet.

De Duitse verzoeker Herbert Kurt Lange, genoemd onder 12, werd in 1919 te Schneidemühl in Duitsland geboren. Adressant woonde in 1949 in de Zelfkant, het Duitse gebied dat ingevolge de Grenscorrectiewet in 1949 bij Nederland kwam. Toen dit gebied – het voormalige Drostambt Tudderden – in 1963 weer aan Duitsland werd overgedragen, bleef verzoeker door huisvestingsmoeilijkheden gedwongen in dat gebied te wonen. In 1964 werd hem een woning in Nederland toegewezen. Adressant, die met een Duitse vrouw is gehuwd, is sedert 1949 als mijnwerker bij de Staatsmijnen werkzaam.

Koei San Lim, de Indonesische verzoeker, genoemd onder 14, werd in 1914 te Padang (Indonesië) geboren. Adressant, die zijn artsdiploma behaalde aan de voormalige Geneeskun-

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

dige Hogeschool te Batavia, specialiseerde zich in het tijdvak 1948-1951 aan de Rijksuniversiteit te Leiden in de kindergeneeskunde. Sedert 1965 woont hij in ons land. Verzoeker is met een eveneens Indonesische vrouw gehuwd en werkt als kinderarts.

De verzoeker van Poolse herkomst Mikolaj Lubko, genoemd onder 16, werd in 1920 te Kudelicze in Polen geboren. Adressant, die in 1941 naar Rusland werd gedeporteerd, werd in 1942 in de gelegenheid gesteld toe te treden tot het Vrije Poolse Leger. Met dit leger nam hij deel aan de veldtocht in Italië. Na zijn demobilisatie vestigde hij zich in 1947 hier te lande. Van 1953 tot 1954 diende hij bij het Nederlands Detachement Verenigde Naties in Korea. Adressant is met een Nederlandse vrouw gehuwd en werkt als verhuizer.

De Britse verzoekster Beryl Alma Mac Combie, voorgedragen onder 17, werd in 1902 te Georgetown in Guyana geboren. Van 1910 af woont zij in het Koninkrijk. Zij is werkzaam geweest als onderwijzeres in Suriname en geniet thans pensioen.

De Indonesische verzoekster Amie Njio, genoemd onder 18, werd in 1914 op Ambon geboren. In 1937 werden de bepalingen voor Europeanen op haar van toepassing verklaard. Sedert begin 1967 is zij hier te lande gevestigd. Zij is werkzaam als kantoorbediende. Verzoekster, die onderwijzeres is geweest, kan na naturalisatie pensioenrechten doen gelden.

Ie Chuan Oey, de Chinese verzoeker, genoemd onder 19, werd in 1924 te Bandoeng in Indonesië geboren. Van 1946 af woont hij zonder onderbreking in ons land. Zijn echtgenote is Nederlandse. Adressant voorziet als chef-kelner in het gezinsonderhoud.

De Belgische verzoeker Joannes Jozef Sniijders, genoemd onder 20, werd in 1913 te Meerle in België geboren. Hij woont sedert 1945 in ons land. Zijn vrouw is eveneens Belgische. Adressant werkt als timmerman-aannemer. Onder 22 wordt zijn dochter Maria Augusta Josepha genoemd. Deze in 1946 te Baarle-Nassau geboren dochter werkt als kraamverzorgster.

Tadeusz Szczepan, genoemd onder 23, werd in 1919 te Zarzecze in Polen geboren. Hij is van Poolse afstamming. Tijdens de oorlog werkte hij als dwangarbeider in Duitsland.

Sedert 1948 woont hij in Nederland. Hij is met een Nederlandse vrouw gehuwd en verdient als timmerman-scheepsbeschieter het brood voor zich en de zijnen. Met verzoekers instemming wordt zijn geslachtsnaam vereenvoudigd tot „Sepan”.

Eng Oen Tan, de Indonesische verzoeker, voorgedragen onder 24, werd in 1909 te Djakarta geboren. Van 1927 tot 1937 verbleef hij voor studiedoeleinden in Nederland. Hij studeerde aan de toenmalige Handelshogeschool te Rotterdam. Sedert 1965 woont hij weer in Nederland. Adressant is met een Nederlandse vrouw gehuwd en is als secretaris verbonden aan een accountantsmaatschap.

De Indonesische verzoeker King Tik Yap, genoemd onder 26, werd in 1917 te Semarang (Indonesië) geboren. Hij verblijft van 1965 af in Nederland. Adressant, die met een eveneens Indonesische vrouw is gehuwd, heeft met goed gevolg gestudeerd aan de voormalige Rechtshogeschool te Batavia. Hij is werkzaam als referendaris bij het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen.

De Ceylonese verzoeker Melville Shelton Douglas de Zilwa, genoemd onder 28, werd in 1906 te Rambukkana (Ceylon) geboren. Adressant woonde van 1932 tot 1945 in het toenmalige Nederlandsch-Indië. Van 1957 tot 1963 werkte hij bij het Nederlands Gezantschap te Colombo. Sedert laatstgenoemd jaar woont hij in ons land. Zijn vrouw bezit het Nederlanderschap. Verzoeker werkt als handelsemployé. Onder 29 wordt zijn dochter Sonia Mabel Catherine genoemd. Deze werd in 1946 te Ingiriya (Ceylon) geboren en werkt als stenotypiste.

Met uitzondering van de Poolse verzoeker, genoemd onder 8, de Hongaarse verzoekster, genoemd onder 9, en de Britse verzoekster, genoemd onder 17, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen dat zij na naturalisatie niet van dubbele nationaliteit zullen zijn. De genoemde Britse verzoekster heeft zich bereid verklaard na de totstandkoming van haar naturalisatie afstand te doen van de Britse nationaliteit.

De Minister van Justitie,

C. H. F. POLAK.